

Երևան, 3 Յունի, 2023

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասկութիւն պբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 37

ԶԱՐԵՐՈՒԻՆ ՈՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒԻՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

Սիրոդ մի նեղեր չարերուն համար,
ոչ ալ նախանձէ անօրէն մարդոց:
Որովհեքի անոնք շուփով պիփի խամրին խոփի պէս,
պիփի չորնան այնպէս՝ ինչպէս դալար բոյսը կը չորնայ:
Տիրոջ վագահէ եւ բարիք ըլրէ
որպէսզի երկրի վրայ ապրիս
եւ ապահովութիւն վայելես:
Միակ ուրախութիւնդ Տէրը թող ըլլայ,
եւ ինք սրբիդ բոլոր բաղծանքները պիփի տրայ:
Քու կեանքդ Տիրոջ յանձնէ, եւ վագահ եղիր,
ան ամէն ինչ պիփի տնօրինէ:
Տերեւի պէս պիփի շողացնէ արդարութիւնդ,
իրաւունք՝ կէսօրուան արեւուն պէս:
Լուութեամք հնազանդէ Տիրոջ,
սիրոդ մի նեղեր անոնց համար՝
որ անիրաւ յաջողութեան կը հասնին,
եւ անոնց համար՝ որոնք չարիք կը նիւթեն:
Զապէ բարկութիւնդ, մէկ կողմ դիր զայրոյթէ:
սիրոդ մի նեղեր, որպէսզի դուն ալ չարիք չգործես:
Որովհեքի չարագործները շուփով պիփի կորսուին,
մինչդեռ Տիրոջ վագահողները երկիրը պիփի ժառանգեն:
Ժամանակ մը եկք՝ ամբարիշը ալ գոյութիւն պիփի չունենայ.
որքան ալ փնտուն՝ անոր հետքն իսկ պիփի չզգնես:
Բայց հեզերը պիփի ժառանգեն երկիրը,
եւ կագարեալ խաղաղութիւն պիփի վայելեն:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Վմէնաստուգր Երրորդութիւն, տուկ աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հանաբաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նատիլ ի տան, ի զմալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ իման բազմամեղիս:

ԶԱՐԵՐՈՒՄ ԵՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒՄ ՎԱԽճԱՆԸ

Երկարապարում այս Սաղմոսը եթէ ուզենք խպացնել եւ երկու բառով ներկայացնել, կարելի է ըստ համբերութիւն եւ կապարեալ վսպահութիւն Ասպուծոյ: Յաճախ կը մոռնանք Սողոնոն Իմասպունին այն խօսքը որ կըսէ. «Ամէն ինչին ժամանակը կայ» 3:18: Իսկ երբ կը կարդանք Ծննդոց գիրքի 1-11 գլուխները, ապա այնպես կը ներկայացնէ մեզի ամէն ինչին սկիզբը: Ուրեմն եթէ ամէն ինչին սկիզբը կայ, անխուսափելիօրէն ամէն ինչին նաև վախճանը կայ: Մեզ պակտող համբերութիւնն է եւ կապարեալ վսպահութիւնը առ Ասպուծ: Անոր համար նաև Քրիստոս պիտի ըստ, «Ով որ մինչեւ վերջ համբերէ, ան է որ պիտի փրկուի»: Այսօրուան Սաղմոսը կարելի է բաժնել հետեւեալ մասերու:

1-11 հմր Այսօր երբ կը դիմենք մեր շուրջը, այնպէս ինչպէս անցեալին եւս, լեցուն է չարութեամբ, եւ կարծէք հետզինքէ այդ չարութիւնը կը սասպիկանայ, եւ արիկա նաև պարբառ կըլլայ շարերուն սիրք նեղութեան կամ նախանձի: Որովհեքի զարմանալիօրէն այնպէս կը թուի, եւ այդպէս է, որ այդպիսիներ աւելի յաջողութիւն կը գրնեն, բարօր կեանք կ'ունենան, եւ կարծէք որեւէ վնաս ալ չի հասնիր անոնց: Ի դես այս իրողութեան, Ասպուծոյ մարդը, արդարը եթէ կարելի է ըսել, կը սկսի շփոթուիլ, գայթակիլ, եւ ինչու չէ նաև, կը սկսի ինք եւս մբածելու եւ ըսելու, այսքան Ասպուծոյ ճամբուն մէջն եմ, ընդհակառակը, նեղութիւնները, դժուարութիւնները աւելի են, մինչըն ամբարիշը աւելի հանգիպ կեանք է որ կ'ապրի: Ուրեմն, աւելի լաւ չէ՝ անոր հետեւիլ, անոր ճամբան ընդօրինակել: Յաճախ նաև կու գանք այն ազրակացութեան, որ արդէն մէկ կեանք մըն է ապրելիքը, կեր, արք, ուրախ լեր, յերոյ մերնինք երթանք: Նայինք ամբարիշին ինչ հանգիստ կեանք կապրի, եւ կ'ընէ այն ինչ որ կ'ուզէ: Այս, երեսոյքը այդպէս է, բայց այդ երեսոյքը ժամանակաւոր ու խափուսիկն է: Կրնա՞ք ըսել, որքան է անոր կեանքի գիւտողութիւնը, 80, 90, մի գուցէ 100, այդ ալ ով գիտ եթէ հիւանդութեամբ ալ բռնուած ըլլայ: Յիշենք Քրիստոսի պարմած առակը մեծահարուսար եւ առքար Ղազարոսին: Ժամանակաւոր վայելք յաւիպենական գրանցանք, ժամանակաւոր գրանցանք՝ յաւիպենական վայելք: Պիա Սաղմոսերգուն Դաւիթ նախ կու գայ ինքզինքին յիշեցնելու, ապա բռլոր անոնց որոնք պիտի կարդանք այս Սաղմոսը իր օրինակով սիրքը չնեղելու չարերուն համար, եւ անձրէն մարդոց չնախանձելու: Ինչո՞ւ: Որովհեքի անոնք շուրջով պիտի խամրին, եւ կը նմանցնէ խորին, եւ պիտի չորնան: Այս, շուրջով մի գուցէ վաղը, միս օրը կրնայ ըլլայ: Մենք է որ անհամբեր ենք, եւ կ'ուզենք անմիջապէս արդինքը գիւսնել: Դիտենք մեր թ ինչպէս ամէն ինչ իր ժամանակը ունի: Այսօրուան աշխարհի դրուածքն է առազընթաց, որ մեր մէջ կը պակսեցնէ համբերելու յագկութիւնը: Անոր համար ալ ամէն ինչ առազ եւ շուրջով կ'ուզենք ունենալ կամ արդինքը գիւսնել: Նոյնպէս ալ չարին կամ անօրէնութեան պարագային: Երբ կ'ըսէ շուրջով պիտի խամրուին, չորնան: Եւ մենք անհամբեր կը սպասենք ըսելով, եհ երբ պիտի չորնայ, գրարիներէ ի վեր այս է վիճակը: Դաւիթ ինքզինքին կը յիշեցնէ, Տիրոջ վսպահէ եւ բարիք որէ, որովհեքի երբ նախանձիս այդ քեզ պիտի առաջնորդէ չարիքի եւ պիտի ուզես նոյնը ընել: Անոր համար ալ կը զգուշացնէ: Բարիք ըրէ, որպէսզի ապահովութիւն վայելսա, եւ այն երկիրը որ Տէրը խոսքացաւ գրալու իբրեւ ժառանգութիւն ապրիս անոր մէշ: Յաճախ ի դես չարերուն եւ անօրէններուն յաջողութեան, կու գանք ըսելու ինչ ուրախ են, բայց Սաղմոսերգուն կ'ըսէ Տէրը ինք թող ըլլայ քու ուրախութիւնդ, եւ ինք է որ պրիդ բռլոր բաղանքները պիտի դրայ: Եւ կեանք Տիրոջ յանձնէ եւ վսպահ եղիր Ան ամէն ինչ պիտի փրկին:

Կրկնութեան գնով դարձեալ կ'ըսէ. «Լույթեամբ հնազանդէ Տիրոջ», լույթեամբ որպէսզի կարենաս լսել իր ձայնը: Զայտ բարկութիւնդ, եւ մէկ կրող դիր զայրոյթ, որովհեքի եթէ ընես այդպէս դուն ալ կրնաս մաղքի մէշ իյնալ եւ չարիք գործէլ: Որովհեքի դուն ալ եթէ չարիք գործէս չարագործները շուրջով պիտի կորսուին: Մինչ եթէ Տիրոջ վսպահիս պիտի ժառանգէս Ասպուծոյ պարբասպածը, եւ կապարեալ խաղաղութիւն պիտի վայելսա: